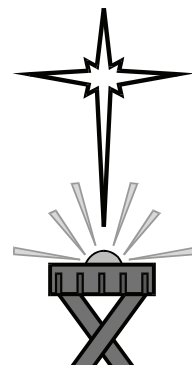

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Požehnané Vianoce!

Poznáme toto slovné spojenie, ktorým vyjadrujeme naše pranie všetkého dobrého či už známym, príbuzným alebo kolegom. V našej „kresťanskej krajine“ je tento výraz považovaný za normálny, aj keď mnoho ľudí ani len netuší, čo slovo „požehnaný“ znamená.

V USA však svoje povestné „Merry Christmas“ (veselé Vianoce) prežíva krízu. Ľudia žijúci v Amerike si uvedomili, že toto slovné spojenie nie je dostatočne výstižné, pretože neodráža tradície a zvyklosti náboženstiev, ktorých vyznávači tu našli svoj nový domov. Zatiaľ, čo si kresťania 24. decembra sadajú za štedrovečerný stôl, moslimovia majú svoj bežný pracovný deň. Príslušníci židovského vierovyznania taktiež neoslavujú Vianoce. Vianoce vo veľkých amerických metropolách majú preto tú „najmedzinárodnejšiu“ podobu. Vystihujú nálady a národné obyčaje ľudí z celého sveta, presne podľa toho, aké tradície a zvyky si so sebou na americký kontinent priniesli. Všetkých však spája obzvlášť známy, už i u nás, nákupný ošiaľ a vianočná výzdoba, ktorú rešpektujú všetci bez ohľadu na to, či Vianoce oslavujú alebo nie. Takto Američania vymenili staré dobré „Merry Christmas“ za „Happy Holidays“ (šťastné sviatky).

Ako ale prežívajú, a čo si prajú ľudia, ktorí sa nezúčastňujú na vyššie uvedenom dianí? A že takí vôbec existujú? Čo tak napríklad človek bez domova? Alebo mnohopočetná rodina, ktorej finančná situácia nedovolí viac, ako nákup najnutnejších potravín? Čo strata milovanej osoby v tomto období? Alebo nenávisť, nepochopenie, nezájum, či odmietnutie zo strany najbližších alebo priateľov? Sú toto dôvody pre radosť a prania „požehnaných Vianoc“, či „šťastných sviatkov“? Alebo je to ďalší impulz pre ukončenie vlastného života? Žiaľ, musíme si uvedomiť, že Vianočné sviatky majú aj svoju druhú stranu mince.

Keď sa narodil Ježiš, anjel sa zjavil pastierom a povedal: Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán. Ježiš neprišiel preto, aby len podporoval bohatstvo. Neprišiel ani preto, aby len chudobní alebo chorí mohli v jeho pomoci nájsť riešenie svojho problému. Ježiš prišiel preto, aby každý, kto

v Nehu uverí získal odpustenie hriechov a večný život. A to je skutočný dôvod pre radosť. Bohatý človek si môže uvedomiť, že nie jeho bohatstvo ho robí šťastným. Chudobný človek si môže uvedomiť, že jeho chudoba nie je dôvodom, prečo by sa nemohol radovať. Viera v Ježiša Krista spája všetkých ľudí bez rozdielu v radosť z Božej milosti, ktorú mohli prijať a ktorú môžu spoločne vyjadriť aj počas Vianočných sviatkov.

Prajem každému požehnané Vianoce, ale aj šťastné sviatky.

Roman Sirkovský

Štedrosť

Dnes darovať by som chcela
svetlo sviečky v škrupine
čo sa približuje
s vianočnou milosťou

A želanie

nech horíš pokojne a sietiš
na všetkých plavbách
po rieke ľudskej radosti i bolesti
v prúde lásky útešnej
A v jablku
ktoré ti delí čas
nech nikdy nechýba hviezda
na pripomenutie kvetu
dozretého do plodu

Delície Nerková – Jarka Novotná

Prel. z češtiny M.Z.

Z o b s a h u

str. 2 Hurikán v Guatemale?
str. 3 Všetko má svoj čas
str. 5 Úsmevné výroky z kazateľnice

str. 6 Svedectvá
str. 8 Vznik niektorých vianočných kolied
str. 10-11 Detský kútik - Narodil sa Pán Ježiš!

PRÍD TVOJE KRÁĽOVSTVO...

Kde bolo tam bolo, za siedmymi horami, za siedmymi dolinami, bolo kráľovstvo... Mnoho rozprávok začína takýmto spôsobom. My sa však dnes chceme na malý moment zastaviť pri kráľovstve nie rozprávkovom, ale skutočnom. Pokračujeme v sérii o modlitbe, ktorú nás naučil Pán a prichádzame k prosbe: „...nech príde Tvoje kráľovstvo...“ (Matúš 6,10)

Čo je kráľovstvo Božie? Na to nám odpovedá samotné Písmo slovami: „...lebo kráľovstvo Božie nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu svätom...“ Rímskym 14,17

Toto Božie kráľovstvo sa k nám prelomilo skrze Pána Ježiša Krista. V ňom môže každý človek prijať spravodlivosť z viery, prežívať pokoj a radosť z odpustenia hriechov.

Keď to zoberieme z tejto stránky, tak modliť sa o príchod Božieho kráľovstva na zem znamená modliť sa za stratených ľudí, ktorí ešte Pána neprijali, aby to kráľovstvo, ktoré je medzi nami, sa mohlo rozmáhať a šíriť.

Ale nezostaňme len tu. Toto nie je ešte kompletný obraz. Rovina spasenia ľudí a realita ľudí chodiacej podľa Ducha Božieho v Kristovej spravodlivosti, radosti a pokoji, ktoré sú jeho ovocím, je len jedna časť.

Druhá časť je rovina budúca, keď sa Pán vráti a celé kráľovstvo bude odovzdané Jemu v plnosti. Ohľadom tohto Pán hovorí: „Áno, prídem čoskoro!“ Čo odpovieme my? Čo mu vyjadríme? Aká je naša túžba? Ak je to pravda v našom srdci, môžeme volať spolu s Jánom: „Amen! Príď, Pane Ježišu!“ (Zjavenie Jána 22,20) „...nech príde Tvoje kráľovstvo...“ (Matúš 6,10)...do nášho života, do života našej rodiny, mesta, krajiny... na celú našu zem.

Na pokračovanie... Viera Hroncová

Čo má hurikán v Guatemale s nami a my s ním? (3. časť)

Kým sa dostaneme k odpovedi na túto otázku, poďme pekne od začiatku. Mnohí z vás viete, že viaceré naše zbory majú prostredníctvom programu „In mission together“ partnerské zbory v USA. Tak je to aj s nami (zbor Bratislava – mesto). Naším partnerským zborom je University park UMC v Dallase.

Mnohí z vás viete aj to, že zbory v USA dosť často robia misijné cesty do rôznych blízkyh i menej blízkyh krajín, kde je nejaká potreba, aby pomohli. S tým vlastne často prichádzajú aj k nám, aby nám pomohli s výstavbou, prestavbou, búraním, stavaním, tábormi...

Inak to teda nebolo ani tentokrát. Naš partnerský zbor sa rozhodol pripojiť ku misijnému projektu v Guatemale, kde mnoho ľudí stratilo svoje domovy práve kvôli spomínanému hurikánu. No a keď sa stretli dve misijné koordinátorky (ich a naša) na jednom mieste, vznikol z toho nápad, že by spolu so sebou zobrali niekoľko

ľuď aj zo Slovenska v rámci nášho partnerstva.

A tak sa to teda stalo, že sa z nášho zboru vybral štvorčlenný tím stráviť 10 dní v službe spolu s tímom z nášho partnerského zboru.

*(Na pokračovanie)
Viera Hroncová*

Biskupov denník

Nádej v akcii

Sedím v Maputo v Mozambiku a pred sebou mám večeru. Ostatní ešte stoja pri bufete. V rade na jedlo začnú zrazu tleskať. My pri stoloch ešte zatiaľ nevieme prečo. Potom vidíme dvoch ľudí, pomaly kráčať uličkou. On, ten známejší s paličkou a jeho žena mozambická metodistka, ktorá bola pozvaná pozdraviť Radu biskupov.

Rozpráva o svojom živote: Vyrastala ako polosirota. Ešte pred svojou smrťou poveril jej otec jej starších súrodencov umožniť jej školskú dochádzku. Vďaka metodistickým školám a štipendiám môže dokonca študovať na vysokej škole. V čase nezávislosti Mozambiku sa stáva ministerkou zdravotníctva. Hodnoty, ktorým sa doma naučila, sú zjavné aj v jej práci: pracovať na spoločnom záujme, podporovať ženy, zriaďovať školy. Za prvých 5 rokov sa jej podarí znížiť počet analfabetov v krajine z 80% na 25%, až kým občianska vojna mnohé znova nezničí. Dnes sa zasadzuje predovšetkým pre deti postihnuté AIDS, mladé dievčatá a ženy. Africká nádej v akcii.

Potom prichádza aj on k mikrofónu. Je poznačený vysokým vekom. Zdôrazňuje, ako je pre neho dôležité stavať na mieri, spoločenstve a viere v Boha. Keď potom raz zaklope na nebeskú bránu - hovorí svetoznámy muž - povie anjel pri bráne, že jeho meno ešte nikdy nepočul. Anjelovi povie, že si je vedomý toho, že mnohé urobil zle. Ale že má tam dnu mnoho priateľov a že už bude s nimi snáď konečne spolu. Veľmi skromne hovorí ten, ktorý sa pre mnohých stal nositeľom nádeje.

Návšteva Graça Machal a Nelsona Mandelu na nás na Rade biskupov hlboko zapôsobil a bola živým svedectvom aj pre motto nášho stretnutia: Nádej v akcii.

*Patrik Streiff
biskup, zverejnené 23. 11. v Kirche und Welt,
prel. filip*

Všetko má svoj čas

Konferenčné centrum Armády spásy, Waldegg, Švajčiarsko. Práve tu sa koná 23.- 27. októbra Seminár žien Centrálnej konferencie našej cirkvi. Prítomných je 54 sestier z dvanástich štátov. Nás je päť, ako mohlo byť prítomných z každej krajiny. Marianna a Margit si museli zobrať dovolenku, ale neľutovali. Každá z nás Sloveniek zastupovala určitú oblasť práce: služba s rómskymi deťmi, vedenie chvál, vedenie modlitieb, ekumenická práca, práca v besiedke a detskom domove.

Ako každá krajina, aj my sme pripravili stôl so slovenskými výrobkami, výšivkami, pohľadnicami, fotkami... Jedenkrát mali modlitbu a pieseň pred jedlom a spolu s Češkami sme raz viedli na bohoslužbe ranné modlitby a piesne. Do programu sme boli zapojení aj hraním biblických príbehov o ženách (pantomíma). Jedna naša skupina hrala o Sáře a Hagar, druhá o Rút a Noemi (vid. foto Marianna/Rút zbiera klasy).

A čo nás na konferencii najviac oslovilo?

Príjemné spoločenstvo sestier, pri ktorých som mohla zabudnúť na starosti a problémy každodenného života. Mohla som odísť občerštená do ďalšej práce. Pochopila som, že naozaj všetko má svoj čas.

Jarmila, Slavkovce

Veľmi si vážim, že Pán dal príležitosť aj mne byť na tejto konferencii žien vo Waldegg, z ktorej som duchovne povzbudená k ďalšej práci. Oslovila ma biblická postava Lýdie ako ženy hostiteľky, obchodníčky a vedúcej zborovej práce, v ktorej som objavila seba.

Marianna, Michalovce

Poznala som Švajčiarsko z prospektov, z televízie, z rozprávania a keď som tam dostala pozvanie, potešilo ma to. Od príchodu na letisko až do dňa odchodu nám bola preukázaná starostlivosť a obetavosť. Na konferencii sme dostali veľa duchovného povzbudenie a taktiež sme si medzi sebou odovzdávali životné skúsenosti a povzbudenie na ďalšie kroky životom. Vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi za Jeho

nesmiernu lásku a milosť, ktorú k nám dokazuje v každom čase a že mu môžeme vo všetkom dôverovať.

Margit, Trnava

Povzbudenie a lásku bolo cítiť na kaž-

Veľmi sme sa spriatelili so Srbkami, ale i Češkami. Spolu sme sa smiali, no i plakali pri zdieľaní v skupinke a modlili sa za seba. Téma „Všetko má svoj čas“ ma uistila v tom, že Boh vie o všetkom a že v jeho ruke je aj môj život. V ťažkých situáciách môžem vedieť: „Nie som sama, mám sprievodcu, som chránená, som cenná.“

Pán Boh nám ukázal, že máme podporiť sestry z Albánska a tak sme im spolu s Češkami odovzdali finančný dar a nejaké praktické veci (nové ponožky, tričky, obrus, ale i sladkosti).

Sestry z Maďarska veľmi trvali na tom, aby sme ich navštívili. Švajčiarky, Poľky, Bulharky a ďalšie sestry vás pozdravujú a sa tešia na Festival v auguste 2007 v Bratislave.

Milena, Sered'

dom kroku. Sestry zo Švajčiarska boli ochotné riešiť všetky naše problémy a starosti. Bola som povzbudená, že aj iné sestry prechádzajú životnými skúškami a Pán vo svojej vernosti im dáva riešenie a úľavu.

Tonka, Bratislava

V posledný deň konferencie nás navštívil i biskup Heinrich Bolleter s manželkou Martou. Dali sme mu posledné Ohnisko, odovzdali pozdravy a uistili ho o našich modlitbách. Časť jeho kázania uverejníme v niektorom z ďalších čísiel.

Daj, čo sa dá

-rozhovor-

Na Festivale viery ECM v Piešťanoch hrala aj hudobná skupina Azusa Street z Košíc. Vedúceho kapely, úplne spoteného Riša Kráľoviča, som si po koncerte „odchytil”... :

ho kapely, úplne spoteného Riša Kráľoviča, som si po koncerte „odchytil”... :

Skús nám predstaviť vašu hudobnú skupinu, čo ste vlastne zač, čo chcete, čo robíte...

V prvom rade sme ľudia, ktorí milujú hudbu, ale ešte viac ako hudbu milujeme toho, kto to všetko stvoril. Milujeme Ježiša a túžime to dať najavo tak, aby sme ľudí neodstrašili. Ale aby práve naopak z našej hudby a z nášho prejavu či už na „stage-i” alebo pod ním, bolo cítiť, že máme niečo viac a aby ľudia, ktorí to budú počuť mohli zatúžiť po Bohu, aby Ho mohli spoznať. A nakoľko si myslíme, že hudba je jeden z vynikajúcich prostriedkov ako vyjadriť to, čo máme vo svojom srdci, tak my chceme ľuďom jednoznačne ukázať, že v našom srdci je náš najlepší priateľ a tým je Ježiš.

A ako to chcete robiť?

Nechceme byť formálni, nechceme byť náboženský a nechceme sa príliš podobáť ľuďom, chceme hrať tak, ako to cítime. Chceme robiť to najlepšie pre Ježiša. A to tak, aby ľudia mohli mať skvelý čas, aby Boh mohol posúvať ľudí z pozície, v ktorej sa nachádzajú, či už sú mimo Boha alebo už majú s Ním nejaký vzťah, jednoducho, aby ich to mohlo posunúť bližšie k Nemu na ďalší „level”. A ak nám to Boh dovolí, tak to chceme hudbou robiť aj naďalej.

Pekné, čo hovoríš, čo by si však odkázal ľuďom, ktorí hovoria, že to, čo robíte je len obyčajná show a že je to o pocitoch?

Myslím si, že keď ľudia vo svete robia show, chytajú na to ľudí a rozprávajú hlúposti a rozprávajú veci, ktorými ľudí zavádzajú a manipulujú a robia veci tak, aby sa ľudia uvoľnili, a v tom momente im naservírujú veci, či už sa to týka morálky alebo smerovania ich života, rozhodovania... takže keď takto vedú ľudí získať pre veci, ktoré ich v skutočnosti zrania alebo nejakým spôsobom ich privedú na križovatku života, kde sa rozhodujú zle, prečo by sme my pre Boha nemali robiť show, keď to má hĺbku? Myslím si, že na tom robiť show nie je nič zlé, pokiaľ si zachováš hĺbku s Bohom, pokiaľ to myslíš vážne a na pódiu nie si len pre show, ale vieš, že tvoje vystúpenie má zámer v súvislosti s Bohom. A my vieme, čo chceme, máme smer a vieme, kam chceme, aby ľudia boli potiahnutí.

Prečo Azusa Street?

Azusa preto, pretože v roku 1906 v LA Boh urobil taký fajný „boom”, zatriasol tam s budovou, ktorá spadla, nikomu sa nič nestalo, ale nejde o to, čo sa tam udialo z nejakého vonkajšieho hľadiska. Skôr tam išlo o to, že tam bola skupina ľudí, pokiaľ viem, tak väčšinou černosí, ktorí prežívali to, že ich kresťanský život je vzdialený od toho, čo čítali s Skutkoch, tak si povedali, že sa budú postíť a volať k Bohu dovtedy, pokiaľ ich nenavštívi tak, ako Boh navštívil ľudí v Skutkoch apoštolov. Títo ľudia boli správnym spôsobom dotieraví a trpezliví, mali výdrž.

Povedz o tom viac..

Jednoducho sa stalo to, že Boh ich navštívil veľmi silným spôsobom. 24 hodín sa ľudia tam modlili, ale nie preto že museli, ale preto, že tam bola Božia prítomnosť. Chodili tam ľudia, prinášali tam svojich chorých alebo ľudí na vozíku, tí boli uzdravení. Prichádzali tam ľudia v depresiách,

s rôznymi problémami a ich životy boli zmenené, pretože bolo konfrontované kráľovstvo tmy človeka a kráľovstvo Božie. To, čo sa tam dialo, či už uzdravovanie alebo zmenené životy bolo výsledkom toho, že tam bol Boha my sa preto voláme Azusa Street, pretože chceme, obrazne povedané, byť ulicou, na ktorú keď ľudia prídu, zažijú Boží pohyb v ich srdci, v ich duchu. To je asi hlavný dôvod, prečo tento názov. Proste vtedy sa niečo stalo, pohlo to dejinami a my by sme tiež takto radi pohli ľuďmi, ktorí nás počúvajú.

A vedel si, že tá miestnosť na Azusa Street bola pôvodne metodistická modlitebňa?

Vieš čo, niečo také som tušil, ale nechcel som to práve tu a teraz... vyťahovať.

Keď už sme teda v tej jednej bande a Azusa Street bola metodistická modlitebňa – aký je teda tvoj vzťah k ECM?

Vieš čo, vynikajúci. Mám tam veľa priateľov, ktorí sú mi blízki, sú z rôznych miest a myslím si, že človek, ktorý to celé spískal, Wesley, bol jeden vynikajúci chlapík, ktorý išiel fakt do hĺbky, nežil kresťanstvo len vo svojom vlastnom živote, ale posunul to aj ďalej. Nechal sa zlomiť láskou a to si myslím, že je skvelá vec.

Je niečo, čo by si chcel ľuďom prostredníctvom tohto rozhovoru odkázať? Niečo, čo máš špeciálne na srdci...

Chcel by som im odkázať, aby ten vplyv a tlak, ktorý je na nich vyvíjaný stále silnejšie, tlaky v škole, tlaky od priateľov, tlaky v médiách, na pracoviskách, kde na ľudí tlačia, aby podali maximálny výkon a nestarajú sa o tom, čo je v ich osobnom živote. Svet tlačí na osobnosť človeka, dáva mu rôzne méty, či už je to kariérizmus, ... dáva mu rôzne ciele... Aby ľudia, kresťania, keď budú žiť svoj kresťanský život boli natoľko blízko Bohu a trávili s Ním toľko času, aby nielenže dokázali obstáť v tomto tlaku, ale aby dokázali byť nástrojom prielomu v živote týchto ľudí. Aby ľudia, ktorí budú okolo nich sa zastavili a povedali si, tak toto je niečo, čo potrebujem, čo chceme.

Takže tvoje pranie...?

Prajem ľuďom, aby si nachádzali svoj čas s Bohom. Aby išli do prírody... aby im internet neukradol ten vzácny komfort s Bohom, ktorí ponúka vzťah s Ježišom. TO by som chcel odkázať, aby ľudia neboli plytkí, takí, ktorí majú veľa lákavých vecí,

ktoré v konečnom dôsledku do ich života prinesú nie len oddeľ-
nie od Boha ale aj prázdnotu. Aby boli hlbokí ľudia, ktorí pôjdu
do koreňov vecí, aby boli poslušní a keď budú počúvať Boha,
Boh bude pôsobiť v ich živote a budú sa diať naozaj veľké veci.
Budú sa naplňovať sny, politici budú obrátení, učitelia budú poznať
Ježiša, zmení sa vláda, zmení sa krajina. Toto chcem odkázať
kresťanom. Aby šli za tým, aby dali, čo sa dá a keď nebudú vlád-
ať, Boh im dá silu a pôjdu ďalej.

Pripravil filip

Úsmevné výroky z kazateľnice

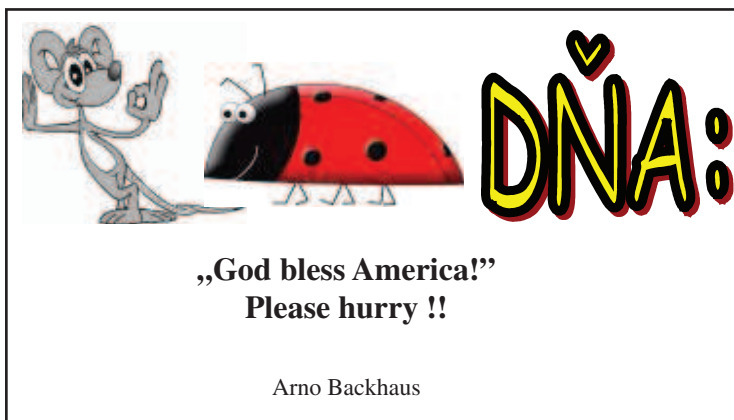
- ◆ Pri preklade z angličtiny: „Moje svedectvo nie je užasnuté“(namiesto úžasné).
- ◆ Minulú nedeľu sme mali čítané - písané -teda hovo-
rené...
- ◆ Boli sme na Okresnej, teda Obvodnej, či na akej
konferencii sme boli? Na Oblastnej.
- ◆ Boh nechal Jóbovi iba brblavú ženu.
- ◆ Človek je rozdelený na tri časti: duch, duša a tela.
- ◆ Zložme tela, teda skutky tela.
- ◆ Počuli sme o dvoch sestrách. Ktorá bola lepšia?
Obecenstvo: „Mária.”
Aale! Pre nás, čo ľúbime papkať, Marta, nie?
- ◆ Spadli mu oči z lupín...
- ◆ Uveril v Pána Ježiša a veľmi ho to baví...
- ◆ Ak súhlasíš, povedz na konci modlitby amen. Ak si
si nie istý, radšej začuši!
- ◆ Mojšíš bol najtichší človek. Vyhováral sa, že nemá
ústa.
- ◆ Márnotratný syn povedal: „Ja tu skapínam od
hladu...”
- ◆ Kto vymyslel vzkriesenie? Abrahám, pri obetovaní
Izáka.
- ◆ Prečo Jozue a Kálef nevideli obrov v kanánskej
zemi? Lebo našli taký veľký strapec hrozna, že cez
neho nevideli nič a nikoho.

pripr. mb

HISTÓRIA VIANOČNÉHO STROMČEKA

História vianočného stromčeka, obľúbeného na celom
svete, sa začala písať v nemeckom protestantskom pro-
stredí. Prvá písomná zmienka o stavaní ozdobeného
stromčeka pochádza z roku 1507 od kazateľa Geislera
z Alsaska. Johann Wolfgang Goethe opisuje stromček
u strýka v roku 1765. V roku 1815 sa spomína prvý
stromček v Gdaňsku, v roku 1817 vo Viedni, v roku
1819 v Budíne, v roku 1837 v Paríži, v roku 1828
vo Westminsterском paláci v Londýne a v roku 1833
v Ríme. Pôvod vianočného stromčeka však nie je bib-
lický ani kresťanský - siaha azda až k rímskym osla-
vám slnovratu saturnáliám. Akýmsi pokusom o jeho
biblické zdôvodnenie boli slová proroka Ozeáša „Ja
som ako zelený cyprus, tvoje ovocie pochádza odo
mňa”. Na naše územie prenikol stromček až kon-
com 18. storočia z Nemecka. Najprv sa udomácnil
v mestskom prostredí a až koncom 19. storočia začal
penikáť na vidiek. Na východné Slovensko sa dostal
dokonca až medzi vojny. Dovtedy sa v izbách veša-
li rôzne slamené predmety, snopy obilia a zelené vet-
vičky. Aj stromček býval spočiatku zavesený v kúte
alebo v strede izby vrcholcom k zemi. Jednoznačnú
príčinu, prečo sa práve ihličnatý stromček stal sym-
bolom Vianoc, nepoznáme. Isté však je, že je s nimi
spätý veľmi pevne. Zdobia ho aj ateisti, výnimku tvo-
ria iba Svedkovia Jehovovi, ktorí neuznávajú žiadne
sviatky.

Dana S.,

Napísali ste nám...

Životne dôležité pozvánky

Niekoľko rokov som hľadala spoločenstvo veriacich ľudí. Dostala som sa dvakrát k Jehovistom. Pán však počul moje volanie a priviedol ma nakoniec na evanjelizáciu do Kultúrneho domu v Dúbravke, ktorú usporiadala Evanjelická cirkev metodistická. Pozvánku na evanjelizáciu som videla na zastávke autobusu. Zaujímavé je, že už na spiatocnej ceste tam pozvánka nebola. Telefonovala som kolegyni, aby som si overila, aká je to cirkev. Povedala mi: „Je to reformovaná cirkev, nemusíš sa báť!“ Bolo to v septembri 1990. Odvtedy do tejto cirkvi chodím a pracujem v nej. Moja viera postupne rástla, ale aj túžba slúžiť Pánovi tam, kde ma chce On postaviť.

V roku 1996, keď zomrel môj otec, začala som sa intenzívne modliť aj spolu so sestrami z Evanjelizačného strediska za svoju službu na plný úväzok na Pánovej vinici. Koncom roku 1997 sa mi ozval Ing. Jozef Kováč, či by som nechcela pracovať v Detskej misii. Práca sa mi páčila, ale musela som ju nakoniec odmietnuť. Vtedy som pracovala na Lekárskej fakulte a zistila som, že môj šéf nastupuje na ďalšiu materskú dovolenku. Potrebovali rýchlo vyplatiť byt. Jeho manželka pred materskou pracovala v Tatra banke a z jej platu sa dalo rýchlejšie odkúpiť byt. Keby som odišla, nemal by kto vyšetrovať toxocarózu. To sa mi nezdalo čisté a preto som odmietla.

Pán má však všetky svoje cesty dokonale pripravené, pretože presne za rok toto isté miesto bolo opäť voľné. V zamestnaní už Pán tiež pripravil situáciu. Nastúpila kolegynia po materskej dovolenke, ktorá bola už zaškolená do vyšetrovania toxocarózy. Riaditeľka ústavu bola ochotná ísť so mnou po rozhovore na dekanát, aby moju výpoveď mohli akceptovať čo najrýchlejšie.

Je nádherné poznávať, ako sa Pán o mňa staral a stále stará. Hoci som mala asi o tri tisíc menšiu výplatu ako na Lekárskej fakulte, mohla som ešte viac podporovať Pánovo dielo ako v pôvodnom zamestnaní. Naučila som sa viac dôverovať Pánovi počas šesťročnej služby v DM. Výsledkom je dôchodok, ktorý mám vyšší ako som mala plat v DM. To sa tiež často nestáva, ale v Pánových rukách je všetko možné. Jemu patrí za všetko sláva a velebenie!!

Tonka H.

Vianočný recept

- * Utíš zvadu.
- * Vyhľadaj zabudnutého priateľa.
- * Vyjadri svoju vďačnosť.
- * Poteš srdce dieťaťa.
- * Urob alebo upeč niečo pre iného, anonymne.
- * Usmej sa. Trošku sa zasmej. Ešte viacej sa zasmej.
- * Zmenši svoje požiadavky voči iným.
- * Vypni TV a rozprávaj sa.
- * Povzbud' staršiu osobu.
- * Pomodli sa za toho, kto ti pomohol.
- * Odpusť nepriateľovi.
- * Urobme Vianoce jedným dlhým, predĺženým darom seba iným. Nesebecky. Bez oznámenia. Bez pokrytstva.

Súd alebo pokoj?

Pred piatimi rokmi sme stratili bývanie. Aj naši najbližší sa od nás odvrátili a nepomohli nám. Odvtedy sa s manželom za tento problém modlíme. Chodili sme aj na bytové, kde máme tri roky podanú žiadosť o byt. Doklady a žiadosť, ktorú sme predložili primátorovi, však neboli predložené pred bytovú komisiu a tak sme sa s manželom dohodli, že za primátorom pôjdeme osobne. Boli sme za ním asi dvakrát, ale zostalo to iba pri sľuboch. Rozmýšľali sme, ako ďalej. Raz som stretla jednu známu a všetko so jej rozpovedala. Navrhla, aby sme dali sťažnosť na najvyšší súd do Haagu. A tak sme začali plánovať, ako to napíšeme.

Asi o tri dni na to sme išli na modlitby do cirkvi v Trnave. Oslovila ma sestra Regina a povedala mi: „Francka, počkaj, mám niečo pre teba od Pána.“ Začala citovať slová z nejakej kresťanskej knižky v tom význame, že sa nemám spoliehať na pomoc ľudí, ale mám očakávať na Pána, na Jeho pomoc a vedenie. Znamenalo to, že nemám čakať na primátorovu milosť alebo písanie sťažnosti. Mám sa nádejať iba na samého Boha, lebo len môže vyriešiť našu situáciu, nie človek. Som vďačná, že Boh poslal slovo do našej situácie a teraz viem, že to najvyššie miesto je len u Neho. Som vďačná aj tejto sestre, že bola poslušná Bohu a odovzdala mi odkaz. Viem, že Boh už teraz rieši moju situáciu, lebo on nehľadá na osobu, pred Ním sme si všetci rovní.

Františka H.

Služba obnovy (Aldersgate Ministry)

Do redakcie prišiel list, ako ohlas na službu obnovy.

Prvý seminár „Život v Duchu Svätom“ sa konal v Sereďi 28. - 30. septembra a druhý 5.-7. októbra v Senci s názvom „Pane, nauč nás modliť sa“. Vyučovali bratia a sestry zo Spojenej Metodistickej cirkvi (UMC) z rôznych častí USA. S najmladšou členkou tímu Elizabeth Ham je pripravený rozhovor. Okrem pastorov z AC, BJB a Vyslancov Krista slúžil aj náš evanjelizačný výbor ECM (L. Tagaj, J. Tagaj, V. Sikrovský a P. Kocev). Bolo obohacujúce počuť toľko rôznych služobníkov kázať a zdieľať sa so svojimi skúsenosťami zo života s Ježišom.

A tu je spomínaný list...

Vďaka Bohu, že som mohla byť v pravý čas a na správnom mieste podľa Božej vôle. Pre mňa to bol čas milosti, čas oslobodenia od mojich závislostí a zlovykov, čas zanechania starých vecí a čas znovuzrodenia. Vďaka Bohu za služby a modlitby „Aldersgate Renewal Ministries“ i za služby všetkých prítomných pastorov. Vďaka za chváliaci tím.

P. Kocev a P. Cekov ma v sobotu 7. 10. 2006 o 21 hod. krstili v Senci a ja som prijala novú identitu v Kristovi - Gal 2, 20 „Nežijem už ja, žije vo mne Kristus.“ Som už mŕtva zákonom hriechu a smrti, ale živá pre Boha Otca skrze môjho Pána Ježiša Krista. Verejne som sa zriekla diabla i svetských pokušení, vyznala som Ježiša ukrižovaného a zmŕtvychvstalého za môjho osobného Spasiteľa. Chválim mocného Boha a ďakujem Mu za najväčšie dary viery, nádej a lásku.

Ďakujem za bratov a sestry, ktorých mi na mojej ceste spasenia poslal do cesty. Žehnám im v mene Pána Ježiša Krista a nezábúdam. S radosťou v srdci vítam zmenu môjho zmyslu života a povzbudená slovami brata P. Koceva: „Sestra Katarína, Pán Ježiš ti dáva nové srdce, novú myseľ i nové telo“ idem s Pánom Ježišom. Uvedomujem si a uznávam svoj stav začiatočníka a preto vás prosím o modlitbu príhovoru. Ďakujem Bohu Otcovi i vám za všetko.

Jozue 24, 15 – 18 „Ja a môj dom, my budeme slúžiť Pánovi, On je náš Boh.“ Amen.

Nesmiem zabudnúť poďakovať sa Petrovi z Galanty a kazateľovi V. Príbělskému, ktorý viedol našu malú 4 – člennú skupinku v Sereďi a vypočul si svedčanie hriešnice bez toho, aby slovíčkom odsúdil. Jeho tichým a pokorným srdcom naštartoval moju túžbu dať sa pokrstiť. Vďaka.

Katarína z Trnavy

Pozdravujem každého, kto sa pripravuje osláviť Vianoce.

Slovenské koledy, vianočné zvyky okolo stromčeka, zvýšený konzum, rozmanité typické cirkevné a kultúrne vianočné programy, charitatívne koncerty, voľno zo školy, televízne rozprávky, sneh, lyžovačka a iné dobré veci; to všetko viac-menej úspešne vytvára kolorit šťastia a dobrej nálady a zvláštny časový priestor roka, kde nemá miesto nepokoj, hnev, nenávisť. Človek sa nachvíľu pousiluje nebyť druhému človeku vlkom, ale blížnym. Máme sa radi, rešpektujeme druhého človeka, sme radi, že ho (ju) máme a vyjadrujeme to tak, že si posielame krásne želania a obdarúvame sa. Je to všetko veľmi pekné, všetci máme také Vianoce radi a tešíme sa na ne. Aj ja.

Lenže, vyjadruje to pravý význam Vianoc? Iba čiastočne, teda nie všetko a úplne. Evanjeliová zvesť, ako ju zapísali evanjelisti Matúš a Lukáš, vďaka ktorej sa Vianoce stali súčasťou aj našej kultúry, nehovorí o tom, že Vianoce sú o láske medzi ľuďmi. Hovorí o Bohu, ktorý má rád človeka a aby to dokázal, stal sa jedným z nás. Ježiš narodený v Betleheme je úžasný, senzačný dar pre každého, kto má vieru. Tento dar je pre nás dôkaz Božieho štedrého dávania a zároveň začiatok nových vzťahov („Božieho kráľovstva“) medzi ľuďmi viery. Ich „kamenné srdce“ Ježiš premenil na „mäsité“; Boží dar – Ježiš - spôsobil trvalý nový vnútorný stav, ktorý charakterizujú tri zázračné slová: pokoj, radosť a láska.

Keby celé ľudstvo mohlo jednoducho nasiaknuť tohto ducha Vianoc, mohli by sme zakúsiť svet bez vojen a bojov, bez nepriateľstva medzi nami. Povieme si: Ak by sme pochopili význam Ježišovho života, možno by sme žili lepší život v spoločnosti bez závidosti, nenávisť a krutostí. Lenže evanjelista Matúš tiež zaznamenal Ježišove slová: „nenazdávajte sa, že som priniesol mier na zem; nepriniesol som mier, ale meč. Lebo prišiel som rozdeliť syna s otcom, dcéru s materou, nevestu so svokrou. A nepriateľmi človeka budú vlastní domáci.“ (10,34-36) Boží dar, nám darovaný v Ježišovi Kristovi, sa dá vyjadriť slovom „premenené srdce“ – premena našej osobnosti v hĺbke jej bytia („znovuzrodenie“). Táto premena nás vedie k poznávaniu a milovaniu nášho Stvoriteľa. No tento dar už nie vždy znamená výhodu v súčasnej spoločnosti; niekedy nás z nej vylučuje. Naša spoločnosť nie je vždy a všade kresťanská. Preto ani človek s Ježišom ako trvalým vianočným darom nie je vždy a všade prijímaný a pochopený, často naopak: Stretne sa s nepochopením, nenávisťou a perzekvovaním. To neprináša pokoj, radosť a lásku. To neprináša šťastie do medziľudských vzťahov; to prináša utrpenie a zármutok na jednej alebo druhej strane. Anjelský spev „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“ nie je o pokoji, radosť a láske medzi všetkými ľuďmi. Anjel spieva o pokoji medzi človekom a jeho Stvoriteľom. Spieva o tých, ktorí prijali život v Božom kráľovstve, pre ktorých Ježišovo narodenie znamená koniec odcudzenia Bohu. Spôsobili uzmiernenie s Bohom, ktoré dáva veriacemu pravý a plný pokoj, aj radosť a lásku.

Pravý význam Vianoc je príslub víťazstva nad zlom. Boh rozhodol, že toto víťazstvo pôjde po osobnej línii; potrebuje k tomu každého z nás, aj vás, milí čitatelia tohto článku.

Radosťné Vianoce!

Pavel Procházka

Francis Ewans: Keksy v koncentráku

Bolo to v Ríme. Rozprával major Armády spásy, sivovlasý Talian.

„Nemecká vojenská správa ma odsúdila v roku 1943 k smrti. Bol som však ženatý a mal štyri deti, tak zmenili rozsudok na „miernejší trest“. Zatvorili ma do nemeckého koncentráku, mal som tam zostať dlhší čas. Po deviatich mesiacoch som veľmi schudol, telo mi pokrývali rany. Navyše mi zlomili pravú ruku a nechali bez lekárskeho ošetrovania.

Večer na Vianoce som sedel spolu s ostatnými mužmi, keď si ma zavolať veliteľ. Objavil som sa s rozhalenými prsiami a bosý. On naopak sedel pri bohato prestretej vianočnej hodine. Musel som sa stojac prizerať, ako celú hodinu hoduje. Táto hodina mi ťažko padla, lebo ako kresťan by som kázal spoluväzňom. Potom som počul, ako mi do srdca našepkáva satan: „Ešte stále veríš 23. žalmu?“ Vzhliadol som k svojmu nebeskému Otcovi o silu a odvahu a mohol konečne povedať: „Áno, verím mu!“

Pobočník priniesol kávu a balíček keksov. Veliteľ začal aj tieto jesť. Napokon povedal: „Tvoja žena je dobrá kuchárka.“ Nevedel som, čo tým myslí. Vysvetľoval: „Už sedem mesiacov ti posiela tvoja žena balíčky s koláčom. Zjedol som ich.“

Znovu som musel bojovať s pokušením nenávidieť ho a obviňovať Boha. Vedel som: Žena aj s deťmi nemajú takmer čo jesť. Zo svojho mála ešte ušetrila múku, cukor a maslo, aby mi mohla niečo poslať. A tento muž tu zjedol požívenie mojich detí! Znovu mi satan našepkával: „Znenávid' ho!“ Opäť som prosil. A Boh ma ochránil pred tým, aby som prepadol hnevu. Poprosil som veliteľa, aby mi dal jeden keks. Nechcel som ho zjesť, ale iba naň pozeráť a myslieť na svoje deti. Veliteľ však zjedol všetko.

Nato som mu povedal: „Ste úbohý človek, veliteľ, ja som bohatý, lebo verím v Boha a som vyslobodený krvou Ježiša Krista.“ Veľmi sa nahneval a poslal ma nazad do lágru.

Po vojne som sa zaujímal, čo sa stalo s týmto veliteľom. Väčšinu z nich zastrelili, jemu sa však podarilo ujsť a skryť sa. Po desiatich rokoch hľadania som ho našiel a išiel k nemu. Nespoznal ma. Povedal som: „Som číslo 17531. Spomínate si na Vianoce v roku 1943?“ Teraz dostal strach, aj jeho žena. Trasúc sa povedal: „Prišli ste sa mi pomstiť?“ „Áno“, odpovedal som a otvoril balíček. Objavil sa veľký koláč. Poprosil som jeho ženu o kávu. Potom sme spolu vypili kávu a zjedli koláč.

Muž na mňa pozeral vyjavene. Nemohol pochopiť moje správanie. Nakoniec začal plakať a prosil ma o odpustenie. Povedal som mu, že som už odpustil pre lásku Ježiša. Po roku zveril voľakedajší veliteľ aj jeho žena svoj život Ježišovi. Dnes sú uvedomelými nasledovníkmi Krista.”

Počas prednášky nebolo počuť ani hlások. Hlboké ticho panovalo v zhromaždení. Každý cítil pôsobenie Ducha Božieho pri tejto správe, ako hovoril k srdciam všetkých. Toto sú vzácne sväté okamihy, kedy hovorí Boh a každý ho počuje a rozumie mu.

(Entscheidung 6/04)
Preložila M. Z.

Bezdomovec

V rukách žvachce plesnivú
kôrku,
plesnivú kôrku biedy.
V škatuli má prázdnu komôrku,
najnižšej je triedy.

Horúce slzy stekajú mu po
tvári,
kto mu dá peniaz?
Cigarety a alkohol k sebe gnia-
vi,
bezdomovec je tu zas.

Život horký ako blen
steká mu po tvári.
Smrť mu blízka len,
kto polievku mu uvarí?

Až raz sa skončí vekov čas,
ak ty čakáš na vykúpenie.
Nádej veľkú ty len máš,
ak Jeho kráľovstvu nepovieš
nie.

Viliam Rác

Redakčná rada Ohniska Vám
praje pokojné Vianočné sviat-
ky, aby Kristus Pán, ktorého
zrodenie oslavujeme priniesol
do vašich rodín lásku, radosť
a požehnanie. Nech Vás v Novom
roku vedie Božia ruka a nech
Jeho múdrosť naplní Vaše mysle,
skutky i slová.
Požehnaný je ten, kto dáva, tak
nech Vaša peňaženka nikdy nie
je prázdna.

Kedy vznikli (niektoré) vianočné koledy?

K Vianociam neodmysliteľne patria i piesne – koledy. Medzi najznámejšie v našom a najmä v českom prostredí patrí **Narodil sa Kristus Pán**. Zmienky o tejto koledě nachádzame už v 13. storočí.

Slová vianočnej piesne **Joy to the World (Raduj sa svet)** napísal v roku 1719 Isaac Watts. Hudbu zložil Georg Friedrich Händel.

Charles Wesley v roku 1739 napísal slová vianočnej piesne **Hark the Herald Angels Sing!** (po česky **Slyš jak bláňkyt slávou zní**). Spočiatku sa táto pieseň spievala veľmi pomaly a slávnostne, melódia bola iná než tá, ktorú poznáme dnes. V roku 1840 zložil hudobný skladateľ Felix Mendelssohn pieseň na oslavu vynálezu tlačiarenskeho lisu. Anglický hudobník William H. Cummings neskôr adaptoval Mendelssohnovu hudbu tak, aby sa do nej dali zasadiť slová, ktoré napísal Wesley.

Veľmi známou koledou nielen u nás je **Tichá noc**. Jej pôvod treba hľadať v 19. storočí, keď sa krátko pred vianočnými sviatkami v roku 1818 v kostole sv. Mikuláša v rakúskom meste Oberndorf pokazil orgán. Bolo takmer isté, že sa ho do Štedrého večera nepodarí opraviť.

Keďže si nikto nedokázal predstaviť polnočnú omšu bez zvuku orgánu, dostal pomocník kazateľa Joseph Franz Mohr za úlohu vymyslieť náhradný hudobný program. Mohr dodal text, ktorý organista Franz Xaver Gruber zhudobnil. V tom roku po prvýkrát zaznela Tichá noc (**Stille Nacht**). Ohlas na túto pieseň spočiatku nebol veľký, keďže doprovodným nástrojom bola na tú dobu pre kostolné použitie nezvyčajná gitara. Neskôr sa Tichá noc dostala i do Ameriky, kde sa stala neoddeliteľnou súčasťou Vianoc. V súčasnosti je táto koleda preložená do viac než 45 jazykov.

24. decembra 1906 po prvýkrát zaznel ľudský hlas skrze rádiové vysielanie z Brant Rock v americkom štáte Massachusetts. V tomto prvom vianočnom rádiovom programovom vysielaní zaznela i pieseň **O Holy Night**. Táto koleda vznikla v roku 1847, keď istý kňaz požiadaval obchodníka s vínom, ktorý občas písal poéziu, Placide Cappeau de Roquemaurea, aby zložil vianočnú báseň. Keď tak urobil usúdil, že báseň by mala byť zhudobnená. Požiadaval o to svojho priateľa, hudobného skladateľa Adolphe Charles

Adamsa. Tak vznikla pôvodne francúzska koleda **Cantique De Noel**, po anglicky **O Holy Night**, po slovensky **Je tichá noc**.

A na záver niečo o vianočnej koledě **Jingle Bells** (Rolničky). V roku 1857 ju zložil kazateľ James Pierpoint ako pieseň na detské oslavné zhromaždenie pri príležitosti Dňa vďakyvzdania. Pieseň zožala taký úspech, že ju zopakovali na Vianoce. Nakoniec sa z nej stala vianočná koleda. Základ tradičných Vianoc je zachytený v slovách Rolničiek a keďže sa v hudobnom doprovode často využíva zvuk zvonov alebo rolničiek, deťom i dospelým už roky pripomína príchod najkrajších sviatkov v roku – Vianoc.

Prajem vám, aby počas tohtoročného Adventu i počas samotných vianočných sviatkov zneli z vašich zhromaždení, z vašich domovov, ale najmä z vašich sŕdc piesne vďaka za najväčší dar všetkých čias, za Pána Ježiša Krista. Nech je pripomienka jeho príchodu na zem sprevádzaná piesňami tak, ako to bolo v tú noc, keď sa narodil. Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobre vôle.

Dana Sirkovská

WÉ - WÉÉ - WÉÉÉ

Dnes odporúčame:

www.luke.om.org

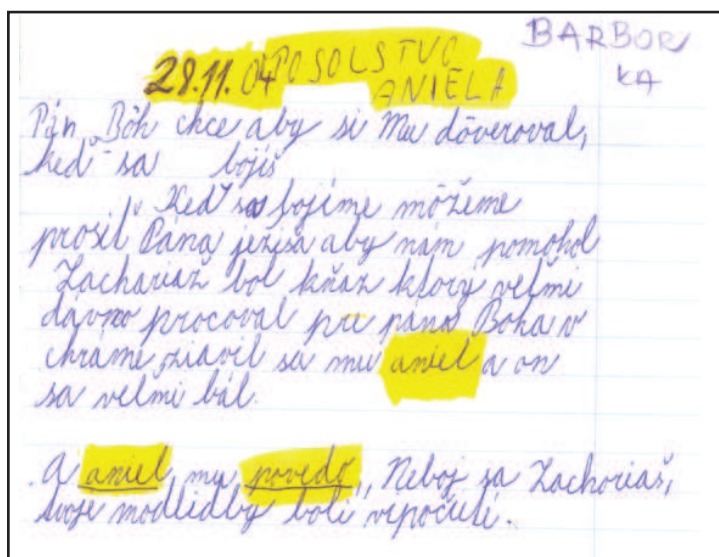
*Minirubrika o zaujímavých
a užitočných www-stránkach.
Môžeš sem prispieť aj vlastnými
odporúčaniami, ktoré čakáme
na adrese*

effatha@umc.sk !

„Víziou stránky je pomôcť trénovať tímy ľudí, ktorí budú schopní a ochotní zasiahnuť evanjeliom ešte nezasi-ahnutých. Nech ľudia porozumejú a reagujú na evanjelium, nech rastú vo

viere a učia sa efektívne niesť dobrú správu o Ježišovi Kristovi ďalej.”
Je tu množstvo materiálov voľných na stiahnutie – dajú sa z nich vytvoriť minimálne dva rozsiahle manuály o evanjelizácii. Vrelo odporúčam! Veľa know-how zadarmo!

filip

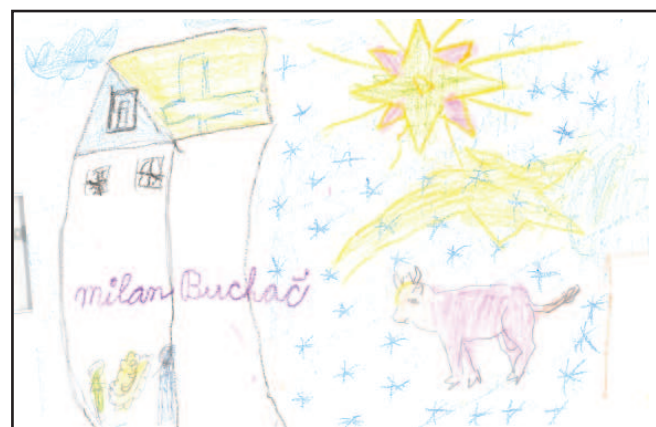
Rómske deti kreslia Ježišovi

Hádam najkrajšie vyjadrenie kresťanskej viery našich detí z Rómskeho detského klubu pri ECM v Partizánskom, je vyjadrenie kresbou či iným –výtvarným spracovaním. Deti si cibria imagináciu – predstavivosť, zušľachťujú sa aj ich etické a najmä estetické city, zmysel pre krásno a cvičia si jemnú motoriku rúk. Naše deti veľmi radi kreslia.

Kresbičky na tému: „Narodenie Pána Ježiša” poslali: Milanko Buchač, Majka Bucháčová, Dominik Pihík a Veronika Hunková.

Viliam Rác,

vedúci Rómskeho detského klubu

Kresby nám poslali deti z Partizánskeho a zo Seredi. Ďakujeme!

Narodil sa Pán Ježiš

Copyright © In Touch Ministries

Cez Vianoce si pripomíname najslávnejšiu udalosť v dejinách ľudstva! Narodil sa Mesiáš! Mnohí ľudia si mysleli, že sa Mesiáš narodí v kráľovskom prostredí. Ježiš sa však narodil v maštali. Maštal' v tej dobe asi nevyzerala tak, ako tá na našom obrázku. Maštal' bola často studená jaskyňa s krmnými žľabmi (jasľami), vtesanými do kamenných stien. Bolo to naozaj temné a špinavé miesto.

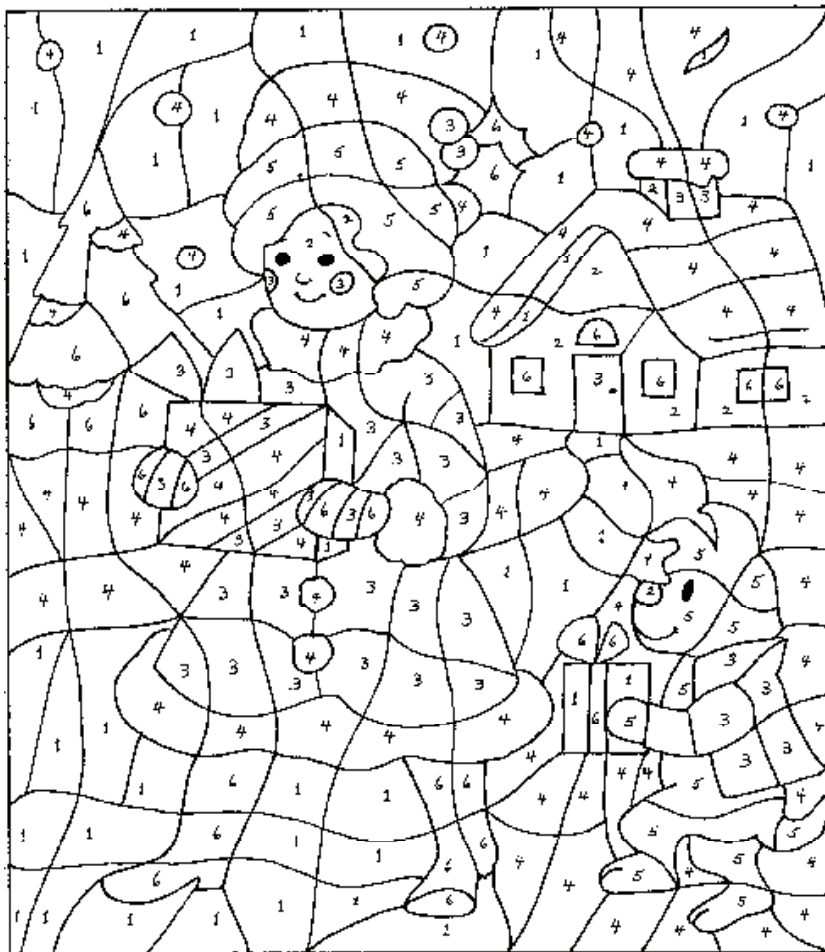
Ak chceš, nakresli si obrázok ako to tam vtedy mohlo vyzeráť. A popri tom môžeš Pánovi Ježišovi poďakovať za to, že prišiel na svet do takého škaredého miesta, pretože nás veľmi ľúbi.

Hádanka
 Letia, letia hviezdy biele
 ako z čipiek tkané celé.
 Plno ich je na stráni.
 Chytíš – voda na dlani.

zviesť hviezdy

Vymal'uj si zimný obrázok podľa čísel:

- 1 – svetlomodrá
- 2 – oranžová
- 3 – červená
- 4 – biela
- 5 – hnedá
- 6 – zelená

– stránku pripravila katka –

50 rokov ordinácie žien

Nebola to jednoduchá cesta a nekončila sa rokom 1956, kedy Generálna konferencia priznala ženám právo na plnoprávnu kazateľskú službu v cirkvi. V súčasnosti slúži na celom svete v našej cirkvi 9400 ordinovaných žien! V nemeckej konferencii je od roku 2006 biskupom žena, Rosemarie Wenner. V Srbsku majú superintendentku, Anu Palikovou-Kunčákovú. Radujme sa z tohto jubilea!

Ordinácie žien v ČSR

Naša Výročná konferencia odsúhlasila toto právo ženám v roku 1959. Ale až v roku 1970 sme mali prvú ordinovanú pracovníčku, a to sestru Zuzanu Sedláčkovú na diakonku (v súčasnosti s ňou pripravujeme rozhovor). V roku 1975 prijala sestra Alena Procházková ordináciu na diakonku a v roku 1978 ordináciu na staršiu. Je teda našou prvou ordinovanou staršou. Ďalšími sú: Pavlína Horníčková, Ivana Procházková v Čechách, a na Slovensku Elena Šuljanová, Svetlana Francisti a Kornélia Francisty. Naším ordinovaným kazateľkám sme položili nasledovné otázky:

1. Ako si sa dostala k tomu, že robíš kazateľku?
2. Čo považuješ za dôležité vo svojej službe?

Mgr. Elena Šuljanová, Partizánske: Za dôležité v službe kazateľky považujem úprimnú osobnú vieru v Pána Ježiša, pokoru, obetavosť a ochotu slúžiť všetkým ľuďom, ako aj prežitie povolania do služby Pánovej. Ja som ho prežila na sesterskom stretnutí v Tahy v Maďarsku. Tam som jasne počula hlas Pánov, ktorý ma volal do práce. Nechcela som tomu veriť, bola som už vo vyššom veku a necítila som sa hodná ani schopná pre tak vyvýšené dielo Pánovo. Neskôr aj zbor v Kysáči videl a cítil, že ma Pán volá do služby. Tak som začala študovať na KETM v BB a po druhom roku štúdia zároveň pracovať ako misijná pracovníčka.

Mgr. Svetlana Francisti, Slavkovce:

Vyrastala som na svedectvách žien v zbore a na kázniach našej kazateľky, tak mi to vôbec nepripadalo zvláštne, že by som také niečo mohla robiť aj ja. Verím, že pozvanie, ktoré zaznieva u Izaiáša 6, je to rovnaké aj dnes: Koho pošlem a kto pôjde? Keď na toto volanie odpovieme: „Tu som, Pane, pošli mňa“, tak nás Boh uschopní a zúročí v nás vlastnosti, ktorými nás obdaroval. Prijatá ordináciu, pre mňa znamená prijať úlohu a zodpovednosť za to čo učím, hovorím a ako budem viesť iných. Ordinácia žien je o prijatí zodpovednosti za iných. Tak ako ženy lekárkyní žijú svoje povolanie, tak aj kazateľky, žijú svoje povolanie.

Bc. Kornélia Francisty, Piešťany: Som nášmu Bohu vďačná, že si do práce povoláva rovnako mužov aj ženy. Pán na mne dlho pracoval, až ma zlomil a ukázal mi nielen, ako ma miluje a Kristovou krvou očistil, ale aj že má pre mňa pripravené konkrétne úlohy. Postupom času zisťujem, že ordinácia je viditeľným znakom oddelenia pre zvláštnu službu Bohu a Jeho znamenie aj pre ostatných, aby poznali, že medzi ľuďmi nie je rozdielov v Božích očiach, ak nás vidí ako svoje deti zmierené s Ním v Ježišovi Kristovi. Som si istá, že Boh svojho Ducha vylieva aj na ženy aj na mužov a uschopňuje nás k vznešenejším úlohám. Tiež nám dáva za úlohu starať sa o iných a budovať ich v poznaní Krista. Je to najkrajšie poslanie, ktoré s radosťou chcem pod Jeho vedením vykonávať a modlím sa, aby mi v tom pomáhal.

M. Záleská, red.krátené.
Celý článok je na stránke: www.umc.sk

OZNAMY

Dary

Doteraz prišli tieto príspevky na personálny fond:

Banská Bystrica:	8.400,-
Bratislava-mesto:	17.550,-
Bratislava-Petrž:	1.403,-
Jenkovce:	0,-
Michalovce:	2.200,-
Mníšek n/H:	1.000,-
Partizánske:	500,-
Piešťany:	2.500,-
Slavkovce:	0,-
Sereď:	15.000,-
Veľké Kapuš:	0,-
Trnava:	6.000,-

Na Ohnisko prispeli:

Od 26. 10. do 20.11.:

Ollerová Margita, Sklené
Procházková Lenka, Bratislava
Tagaj Luboš, Trnava

Spolu: 919,- Sk
ĎAKUJEME!

Aliančný modlitebný týždeň
7. - 14. januára 2007

Ohnisko
Evanjelická cirkev metodistická

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Príspef môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou...Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

design: